

Évközi 20. vasárnap

Lk 12,49–53

Jézussal, vagy Jézus ellen

Ez az evangéliumi megosztottságot fog eredményezni, ennek prófétaí megjövendölése apró mondásokon keresztül történik. Az első mondás a tűzről beszél (48. v.), majd a keresztségről szól (50. v.), végül pedig arról szól, hogy Jézus nem békességet, hanem ellenkezést jött hozni a földre (51. v.). Ez utóbbit ki is fejtí apró különböző személyes szituációkra bontva, megvilágítva az egyetlen házban levők ellentétét (51. b.), és az egyetlen családban lévők ellentétét, apa–fia, meny–anyós ellentétet említve (53. v.). Mindez arra utal, hogy Jézus tanítását nem lehet közömbösen hallgatni, de az elfogadók és elutasítók sem fogják pusztán magánügyként kezelni, hanem ez a harc Jézus mellett vagy ellen folytatódik a következő generációban is.

De vajon miféle tűzről beszél Jézus? A bibliai hagyományban a tűz Isten jelenlétének, esetenként Isten ítéletének jele. A Lk 3,16-ban a keresztségben befogadott Lélek jele. A szintén Lukácstól származó Apostolok Cselekedeteiben a pünkösdi eseményeket tüzes nyelvek kiáradása kíséri. De még jelentősebb, hogy a Lélek egyfajta belső tüzet gyújt az apostolokban, akikben leolvad az eddig őket megbénító félelem jege. A személyiségük nagy változáson megy keresztül, minden szavukat és tettüket a meggyőződés ereje hatja át. Jézus tüze Isten tüze, jobban lobog, mint az égő csipkebokor Mózesnek, mert az külső tűz volt. Igaz, Mózesben ettől kezdve egy belső tűz kezdett lobogni. Jézus tüzeit külsőleg nem lehet látni, de mivel személye folyamatosan Istennel érintkezik, aki személyével kerül belső kapcsolatba, az minden belső energiáját mozgósítja. Pascal erről beszélt, amikor ahogy ő mondta „egy tüzes éjszakán” a filozófusok Istenétől a Biblia személyes Istenéhez pártolt. Jézussal ugyan nyilvános működése idején Palesztina útjain és terein lehetett találkozni. De ez a találkozás csak külső érintkezés volt, ahogy a fűszeres a költővel érintkezik a piacon, és nem részesül annak ihletében. Jézussal találkozni csak a lélekben lehetséges. Nem annyira a fizikai közös térre van szükség, mint az Istenre éhező emberi lélek folyamatos megnyílására.

Jézus mozgalma spirituális mozgalom az Isten megismerése érdekében. Mondhatnánk azt is, hogy karizmatikus mozgalom azok számára, akik benne felfogták Isten Lelkének kiadását (Joel 2, 18–32). Jézus követőinek körét éppen ezért ez a lelki megragadottság és nem a társadalmi vagy fizikai közösségek határozzák meg. Ezért ez a megragadottság ellentétet is kelt a házon és a családon belül. A „lelkes” és a közömbös, vagy Jézussal ellenséges emberek nem tudnak megmaradni egyetlen problémátlan közösségben. Sőt ezek összebékítését Jézus sem akarja. Nem a hamis békességgel akarta megajándékozni az embereket. Ahogyan ő maga soha nem békült meg a gonosszal, úgy követői sem békülnek meg soha a gonosszal. Máté evangéliumában még erőteljesebb ennek a jelenségnek a bemutatása, amikor kihasználva a démonhitet látványos akciókban mutatja be az evangélista Jézus nyilvános működése kapcsán a különböző összecsapását a démon világgal. Annak ellenére, hogy ezek a kifejezések Jézus követőire is vonatkoznak, Jézus elsősorban önmagáról és saját művéről beszél. Saját jövetelének célját mutatja be. A gonoszsággal szembeni ellenkezése földi szenvedésének utolsó leheletéig megmarad. Jézus halálakor nem egyszerűen a test meggyengüléséről van szó, hanem Jézus halála a testének összetöréséből és lelkének végső ellenállásából áll. A lelke nem tört meg a halálban. A lelke győzött a halál és a gonoszság felett, amelyet éppen az ő igehirdetése és rendíthetetlen ellenállása az ellene indított perben provokált ki. Ezért követői is tudják, a gonoszsággal szemben nincs helye sem a stratégiának, sem a kompromiszsumnak. Minden igazán lelkes keresztényben folytatódik az a harc, amely Isten szeretetével akarja kiűzni a világból a gonoszt, és Isten szeretetével akarja mások lelkét felgyújtani a jóra.

A Jézus tüzével találkozó tanítvány imája

Áldunk téged, Urunk, mert elküldted Lelkedet, hogy küldötteid a te cselekedeteidet megírják és elbeszéljék! Tárd fel nekünk a titkaidat és lobbantsd fel szívünkben az igéd szeretetét, mert szavad felhevíti szívünket! Add, Istenünk, hogy szívünk a te hangodat és ne a vér szavát kövesse, és a te Országodat tartsuk legfőbb örömünknek! Amen.